

peal. Qui ma seda kord laiali puhun, siis pleegib päike valgeid luid. Siis wõrvad teekäijad näha, et siin fa enne innimesed olnud; ega seda muidu ütiski usuks!"

"Sinu oled siis jo aina surja teinud!" ütles ema. "Kasi fotti!" Ja enne fui Õdunetuul arwata wõis, oli ema tema kehast finni wõtnud ja teda fotti toppind. Seal ta nüüd aelus, aga ema istus foti peale, siis pidi ta juba wakfa seisma.

"On tuliterased pojid!" ütles funingapoeg.

"On küll!" ütles tuulede-ema, "aga sõna peawad naad kuulma. — Seal on neljas!" See oli õdatuul; tema ländis Hhiinlaste riideid. "Soo, tuled siin seast uurgast?" ütles ema. "Mina arvasin, sa oleksid Paradiisi aidas läinud."

"Senna lendan mina vast homme", ütles õdatuul. Homme on sada aastat, täis, kui viimaks seal läis. Küll tulen Hhiinlast, kus portselantorni ümber kargasin, et kõik sellad fölaasivad. All muiltsa peal saiwad illemad ja alamad riigiametnikud wemmedada, et püssiroo-kepi killnd sendasiwad. Suuga tänaasiwad mehed oma isasiku hoolekandjat hea õpetuse eest, aga küll nende südames teised mõtted pöörlesiwad. Mina aga kõlitasin isska sellasi kära seffa ja laulsin: tsing! tseng! tsuu!"

"Sa oled wallatu poiss!" ütles wana „Wäga

hea, et homme Paradiisi aida lendad; seast tulbed sa isska haritud elowiisiga tagasi. Idoaaga heaste tarküse-hallikast ja too minule fa lähfretäis wettfaasa".

"Eks maa too!" ütles õdatuul. "Aga mitsa Õdune-wenna fotti toppisid? Lase ta wälja! Tema peab minule tulsilinnust*) jutustama; sellest tahab funinga-neid Paradiisi aidas isska kuulda, kui saea aasta pärast kord jässle senna lähen. Tee lott lahti! Sa oled mo kallis eideke ja mina annan sulle kaks tasutötät theet; see on veel nii rohesine ja wärste kuida seda ise Hhiina põllul noppisin."

"Olgu peale", ütles ema. "Sa oled issa mo hea pojule ja küll oled fa veel wärsetet theet toonud. Sinu palwe peale teen foti lahti". Õdunetuul ronis fotist wälja, aga tema kõriwad seisiwad natuse longus. Ta häbenes ennast wõera funingapoja ees, kes tema karistust pealstaatand oli.

"Tulsilind saatis selle palmilehe", ütles Õdunetuul. "Wana ainus tulsilind on oma saea-aastase elutäigu nolaga selle lehe peale kirjutand. Para-

*) Hõnits, siin tulsilind nimetatud, on Wana-Egypt laste tähendus-juttude järel üts lind, kes ennast ise tuhals põletab, kui wanaks jää nud on. Lühist töuseb tema noorest luus jälle üles. Mida see tähendus-jutt viimases põhjuses tähendab, sellest saavab lugejad küll ilma vitsema seletamiseta aru.